

Câu chuyện Cù Huy Hà Vũ lại hâm nóng các di sản đàn

Tác Giả: Lê Nguyên Hồng

Thứ Tư: 20 Tháng 7 Năm 2011 04:43

Tiền sử luật Cù Huy Hà Vũ là một ng người vô cùng đặc biệt.

Như những việc làm dũng cảm của mình, anh đã thốt sự thật được một niềm tin lớn trong lòng người hâm mộ, với tiếng tăm vang dội không những trong cộng đồng người Việt, mà quốc tế còn biết đến Cù Huy Hà Vũ như một nhà báo thực chính kiến nổi bật.

Mấy ngày qua, các di sản đàn phi Cộng Sản lại nóng lên với loạt thông tin trao đổi giữa giáo sư Nguyễn Huệ Chi và hai ông Cù Huy Chấn, Cù Huy Thạc, là hai người chú ruột của nhà trí thức, nhân sĩ họ Cù.

Giáo sư Nguyễn Huệ Chi là một nhà khoa học, một nhà giáo nổi tiếng không vì ông là con của nhà nghiên cứu văn hóa dân gian Nguyễn Đổng Chi, mà vì ông là một hội viên Hội nhà văn Việt Nam, và tiếng là chủ tịch hội đồng khoa học thuộc Viện khoa học Xã hội Việt Nam. Ông còn nổi tiếng vì vào năm 2009 đã cùng với nhà văn Phạm Toàn, giáo sư Nguyễn Thế Hùng, lập ra trang mạng Internet Bô Xít Việt Nam. Giáo sư Chi là bạn vong niên của tiền sĩ Vũ.

Bên cạnh giáo sư Nguyễn Huệ Chi sẽ không có gì đáng bàn, và cũng rất có thể sẽ không có lá thư này, nếu không có những cuộc tiếp xúc nào đó giữa giáo sư Chi và “một vài người có trách nhiệm” (trích). Những người “có trách nhiệm” ở đây, chúng ta phải hiểu đúng là những nhân vật có quyền bính trong bộ máy công quyền, chứ không phải trong ngành công an, hay chỉ

vi n tr ng vi n Ki m Sát, là nh ng ng i có th m quy n lãnh đ o đi u tra v án Cù Huy Hà Vũ.

Nh ng ai quan tâm đ n v án ch n đ ng và phiên tòa v a k , v a đ xét x ti n sĩ Cù Huy Hà Vũ ngày 04/04/2011, đ u th y rõ m t đi u là: Cùng v i vi c quy k t t i danh không h có cho m t công dân yêu n c và vô t i, tòa án và h th ng pháp lu t, cùng v i báo chí c a nhà n c đã “v n h t s c mình” nh m h uy tín cá nhân c a ti n sĩ h Cù. Đây chính là vi c làm nh m tri t tiêu t m nh h ng c a m t nhà yêu n c đ i v i qu n chúng.

Tr c khi đ n v i nh ng phân tích v ý ki n c a giáo s Nguy n Hu Chi trong th tín g i hai ng i chú, thay m t ng i cha đã khu t Cù Huy C n c a lu t gia Cù Huy Hà Vũ. Chúng ta cũng nên có nh ng góc nhìn v a ch quan v a khách quan v “hi n t ng Cù Huy Hà Vũ”.

Công dân Vũ cũng nh bao ng i khác, không ph i là m t v thánh. Anh có th có nh ng y u đi m, có tính cách, phong cách, hay cá tính riêng, và có th m c sai l m, đó là chuy n r t bình th ng. Nh ng qu th c, ngoài vi c công an gán ghép cho anh “t i danh” có quan h nam n ngoài hôn nhân, “t i” tham quy n th a k , thì h không th làm gì h n đ h nh c anh n a.

Dù là v i đ ng c gì, thì s lên ti ng c a ti n sĩ Cù Huy Hà Vũ cũng là m t hành đ ng vô cùng dũng c m. Th i đi m hi n t i, khi mà cái bóng c a th t ng Nguy n T n Dũng đang là n i khi p đ m cho c nh ng tên tu i l n, thì công dân Cù Huy Hà Vũ v n dám đ đ n ki n ông ta ra tòa, v i nh ng t i danh mà t t c nh ng ai có hi u bi t v pháp lu t cũng ph i th a nh n là v ki n có c s pháp lý.

Dù là v i đ ng c gì, thì nh ng bài vi t, nh ng cu c tr l i ph ng v n v i báo đài t do h i ngo i v hi n tình đ t n c, v hi m h a B c thu c, v nh ng b t c p trong h th ng pháp lu t, cũng nh s b t h p lý trong c ch c m quy n i Vi t Nam vv., đ u c n ph i đ c đánh giá đó là nh ng hành đ ng th hi n lòng yêu n c.

Dù là v i m c đích gì, thì nh ng vi c làm c a ti n sĩ Cù Huy Hà Vũ cũng có ích cho đ t n c, cho xã h i, nh ng nó l i gây h i cho v th c m quy n c a Đ ng C ng S n Vi t Nam, đ đ a nh ng chi c gh t t n trên cùng c a th ng t ng ki n trúc chính tr hi n th i. V y chúng ta không ng c nhiên gì, khi ti p t c đ c th y nh ng thông tin đánh vào uy tín chính tr c a ti n sĩ Cù Huy Hà Vũ. Thi t nghĩ v c ai đó, th l c nào đó, c tình t n công vào thanh danh c a nhà

yêu cầu này, thì tôi càng làm anh tôi tiêng và càng khờ ngớ như sếu trong sáng vì cậu bạn của con ngớ tôi anh.

Xin đừng trách ngay giáo sư Nguyễn Huệ Chi về quan điểm của ông bày tỏ trong bài thơ nhấc đèn lên trên. "...Tôi thì nhấc đèn lên có thì cũng chẳng liên quan gì đến các tội trộm cắp mà phiên tòa sơ thẩm đã cáo giác Vũ, còn tôi thì hai là một bị ông chửi nguyền đáng kể như nguyền sao nguyền ta tôi không dùng ngay nó để khép tội anh khi xét xử tôi phiên tòa sơ thẩm ngày 4/4/2011?" (trích). Không hiểu sao một nhà trí thức như giáo sư Chi lại có cái nhìn lệch lạc đến như vậy! "Tôi thì hai" tức là tôi "nhấc đèn lên của nhà ông chửi, ông phái người ngoài" (trích). Đã là tôi thì tất nhiên không phải là tôi. Ở đó thì trước đó ông dùng chữ "tôi" như đã được một nhân vật nào đó nói, thì đó sau đó ra vẻ nên vi phạm nguyên văn như vậy (cũng có thể vì chữ là một bị ông chửi nguyền như một hời hợt riêng nên ông thiêu cầu trên trộm).

Tình tiết thơ nhấc đèn (tóm gọn là "tôi" của Cù Huy Hà Vũ), thì chữ là chuyện ngoài lề, vì giữa nó đã trộm xảy ra, cũng chẳng là chuyện mách lẻo (xin tôi về quan chức nào đã hất lẻo với giáo sư Chi), và nó cũng không có thật, như ông Cù Huy Thước đã minh chứng bằng thơ công khai gửi lên các cấp có thẩm quyền ngày 5/7/2011. Đó là với "tôi thì 2" (cũng xin tóm gọn như vậy), và giáo sư Nguyễn Huệ Chi gửi là tôi, xin có ý kiến gì thì tôi trách trên, như thơ này:

Theo giáo sư Chi thì ông cho rằng "Còn tôi thì hai là một bị ông chửi nguyền đáng kể" (trích), xin đừng khờ ngớ như ông: Một người nhấc đèn lên cho không tội bắt kẻ mọt ai, đâu không có tôi, để biết là không có tội. Đó là với một người thì trên trộm thì có thể tìm hiểu xem tôi sao nguyền ta tôi thì trộm tôi cho mình (nếu là một kho tàng tôi). Bên thân công dân Cù Huy Hà Vũ, tuy có học vị cao nhưng có vẻ cũng đang thất nghiệp. Cho nên việc nhấc đèn lên giúp đỡ các tội phạm báo, dãi, và như nguyền nguyền quen biết tôi hời ngoi cũng là chuyện bình thường. Hơn thế nữa, trong bài thơ của giáo sư Chi cũng không nói rõ là tôi đó tội phạm nào. Xin mạnh dạn nói tăng thêm là, tôi sĩ Vũ đã nhấc đèn lên của các tội phạm để tranh chính trị mà nhà nước quen gọi là phần để đi chăng nữa, cũng không hề là có tội. Vậy nó chẳng phải là một thơ "bị ông chửi" nào như ý kiến của giáo sư Chi.

Bên thân nhà nước Việt Nam hiện nay cũng đang ngửa tay đi vay, đi xin với trên có lẽ thối, học không lối, có hoàn và không hoàn (nhieu người gọi là đi ăn mày) các nước Dân chủ như M, Ý, Nhật, Úc vv., mà các nước đó thì hoàn toàn "phần để" với cái gọi là "chính nghĩa thơ thì" ví dụ như của nhà nước Việt Nam ngày nay. Không như ông, các nước Dân chủ nói trên còn đang "dung túng" vì đã cấp phép hoạt động cho hàng trăm tội phạm dân sự và chính trị của người Việt hời ngoi từ do hoạt động. Vậy có lẽ nước ta nên... thôi, không cần phải nguyền cao để u kiêu hãnh mà đi xin xỏ, vay mượn làm gì, vì nhấc đèn lên của các nước Dân chủ dường như cũng là... có tội (!).

Đôi với việc tiếp theo của tôi 2 trong thời của giáo sư Chi, xin trích lại: Còn tôi thì hai là một bằng chứng đáng kể nhưng tôi sao ngờ đâu ta lại không dùng ngay nó để khép tội anh khi xét xử tội phiên tòa sơ thẩm ngày 4/4/2011?”. Thật khó mà tưởng tượng rằng một người có tầm hiểu biết rộng như giáo sư Nguyễn Huệ Chi mà lại hiểu pháp luật một cách phiến diện như vậy? Vì nếu coi việc nhận tin (nếu có) là một bằng chứng kết tội, hoặc chỉ ít là tình tiết tăng nặng, thì cần phải làm rõ xem tin sĩ Vũ có phải là thành viên của tổ chức phản động (tôi thích thế này) nào hay không? Việc nhận tin là do sinh hoạt hay phạm vụ mà đích hoạt động chứng minh được vv..., vậy nó không bao giờ có thể là bằng chứng “đáng kể” như cách nói của giáo sư Nguyễn Huệ Chi...

Người viết bài này vốn “không được biết thân mật tin sĩ Cù Huy Hà Vũ” – Nói như cách nói của giáo sư Ngô Bảo Châu (xin mời đọc bài viết có trích lại tuyên bố của giáo sư Châu). Nhưng với những góc nhìn tổng hợp, thì tin sĩ họ Cù rõ ràng là một nhân vật đáng nên đặt vào phe “phản động” (có tôi trong đó) và phe “không phản động” (chẳng hạn Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam). Và chúng ta hoàn toàn thông cảm với cách nhìn, dù là đã rút tin báo, rút nhân văn, của một vị giáo sư vốn cần đi theo cách mạng Công Sản, như giáo sư Nguyễn Huệ Chi. Câu chuyện về người đứng đầu – Cù Huy Hà Vũ – Chức vụ còn tồn tại như lý do mà của báo chí.

Lê Nguyên Hồng

--

Trích

<https://sites.google.com/site/tochucnguovietyeunguoviet/>

<http://dangnguovietyeunguoviet.blogspot.com>